

บทคัดย่อ

วิชา บธ.851: วิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ชื่อเรื่อง	: ความคิดเห็นของผู้ขับขีรถยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อนั่งติรถยนต์สำหรับเด็ก
ผู้จัดทำ	: นายวุฒิพงษ์ ฉั่วตระกูล
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ทวีวรรณ พรหมกันธา
หลักสูตร	: หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ
วันที่อนุมัติผลงาน	: สิงหาคม 2545
จำนวนหน้า	: 56 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรม และความคิดเห็นที่มีต่อการรักษาความปลอดภัยให้แก่เด็กภายในรถยนต์ และปัจจัยทางการตลาด(ด้านผลิตภัณฑ์) ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อที่นั่งติรถยนต์สำหรับเด็กของผู้ขับขีรถยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรในการศึกษาคือ ผู้ที่ขับขีรถยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทำการเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น จำนวน 300 คน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลการศึกษาค้างนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี สมรสแล้ว อาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ การศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,000 ถึง 20,000 บาทต่อเดือน ปัจจุบันอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนบุตรหลานที่อาศัยอยู่ในครอบครัวจำนวนประมาณ 1-2 คนและอายุของบุตรหลานอยู่ในช่วงระหว่าง 4-5 ปี

พฤติกรรมในการขับขีรถยนต์ในขณะที่มีเด็กเล็กโดยสารไปในรถยนต์พบว่า ผู้ขับขีรถยนต์มีการนำบุตรหลานโดยสารไปกับพาหนะเป็นแบบนานๆครั้ง โดยให้เด็กนั่งบนเบาะด้านข้างผู้ขับขีรถยนต์ ส่วนของความคิดเห็นของผู้ขับขีรถยนต์ การดูแลเด็กในขณะที่ขับขีรถพบว่า มีความปลอดภัยและไม่ปลอดภัยเป็นส่วนที่ใกล้เคียงกัน เคยมีความสนใจที่จะเลือกซื้อที่นั่งสำหรับเด็กโดย

เฉพาะและเห็นด้วยต่อการมีที่นั่งสำหรับเด็กโดยเฉพาะเพื่อใช้ในรถยนต์ ด้วยเหตุผลเพื่อเป็นการเพิ่มความปลอดภัยแก่เด็กมากขึ้น ส่วนสาเหตุของผู้ที่ไม่เห็นด้วยต่อการมีที่นั่งสำหรับเด็กโดยเฉพาะเพื่อใช้ในรถยนต์ เนื่องจากมีผู้อื่นดูแลเด็กให้ในขณะที่กำลังขับขี่ ความคิดเห็นในส่วนนี้อายุของเด็กที่จำเป็นต่อการนั่งที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กพบว่า ช่วงอายุที่จำเป็นของเด็ก อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 2-3 ปี และผู้ขับขี่รถยนต์เห็นด้วยต่อกรณีของการมีการตรากฎหมายสำหรับการมีที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กออกมาบังคับใช้

ปัจจัยทางการตลาดทางด้านผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก พบว่าผู้ขับขี่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความปลอดภัยขณะใช้งานของที่นั่ง และปัจจัยด้านความสะดวกสบายของผลิตภัณฑ์ที่มีต่อตัวเด็กมากที่สุด

ผลการศึกษาในครั้งนี้ บุคคลที่มีความสนใจต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางจัดหาผลิตภัณฑ์ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ที่มีคุณสมบัติทางด้านกายภาพที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด เพื่อนำออกสู่ตลาด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสามารถนำข้อมูลที่ได้ประกอบการพิจารณา เพื่อการตราเป็นกฎหมายเพื่อการบังคับใช้ต่อไป